

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 stycznia 1959 r.

w sprawie źródeł i zasad finansowania inwestycji i remontów kapitalnych w jednostkach państwowych na rok 1959.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz na podstawie § 36 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

Część I.

PRZEPISY WSTĘPNE.

§ 1. 1. Zasady podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane na rok 1959 ustala Narodowy Plan Gospodarczy na rok 1959.

2. Budownictwo mieszkaniowe zakładów pracy finansowane z zakładowych funduszy mieszkaniowych (uchwała nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zakładowych funduszy mieszkaniowych — Monitor Polski Nr 26, poz. 153) oraz budownictwo mieszkaniowe realizowane przez prezydium rad narodowych z miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych (uchwała nr 139 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie funduszy mieszkaniowych tworzonych przez prezydium miejskich i powiatowych rad narodowych — Monitor Polski Nr 38, poz. 218) zalicza się do inwestycji zdecentralizowanych.

3. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dopuścić do finansowania inwestycji, które ze względu na swój przedmiot mają charakter inwestycji scentralizowanych w trybie przewidzianym dla inwestycji zdecentralizowanych.

§ 2. 1. Zawarte w zarządzeniu przepisy dotyczące przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym stosuje się do:

- 1) przedsiębiorstw objętych przepisami uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz za-

sad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491), zwanej „uchwałą o systemie finansowym”;

- 2) przedsiębiorstw podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Ministrowi Handlu Zagranicznego;
- 3) innych przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, dla których przepisy o opracowaniu projektu narodowego planu gospodarczego ustalają przedmiotowy podział inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

2. Zawarte w zarządzeniu przepisy dotyczące przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi stosuje się do podległych radom narodowym przedsiębiorstw, dla których przepisy o opracowaniu projektu narodowego planu gospodarczego ustalają przedmiotowy podział inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

3. Zawarte w zarządzeniu przepisy dotyczące „przedsiębiorstw pozostałych” stosuje się do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym lub budżetami terenowymi, lecz nie objętych ust. 1 i 2.

4. „Przedsiębiorstwa pozostałe” uprawnione są do realizacji jako inwestycji scentralizowanych wszelkich swoich zadań inwestycyjnych. Nie wyklucza to możliwości realizowania przez te jednostki inwestycji zdecentralizowanych w razie posiadania na nie środków finansowych.

Część II.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA INWESTYCJI I KAPITALNYCH REMONTÓW.

Rozdział 1.

Źródła finansowania inwestycji scentralizowanych.

§ 3. 1. Inwestycje scentralizowane przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym finansowane są ze środków bezzwrotnych.

2. Na środki bezzwrotne składają się:

- 1) środki budżetowe,
- 2) środki pochodzące z amortyzacji przedsiębiorstw w części podlegającej odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej.

§ 4. Inwestycje scentralizowane jednostek budżetowych budżetu centralnego, jak również jednostek budżetowych i przedsiębiorstw objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi, finansowane są ze środków budżetowych.

§ 5. 1. Jednostki realizujące inwestycje scentralizowane obowiązuje się przeznaczać na finansowanie tych inwestycji środki uzyskiwane w związku z realizacją inwestycji scentralizowanych.

2. Do środków związanych z realizacją inwestycji zalicza się w szczególności wartość osiągniętych podczas działalności inwestycyjnej uzysków i produktów ubocznych (łącznie z wartością produktów otrzymanych przy próbnej produkcji wykonanej w związku z próbami technicznej sprawności wydziału produkcyjnego lub całego zakładu), po potrąceniu ewentualnych kosztów sprzedaży.

3. Przepisy części III zarządzenia ustalają, w jakich przypadkach i w jakim zakresie inwestycje scentralizowane mogą być finansowane również ze środków własnych inwestorów.

Rozdział 2.

Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym (z wyjątkiem „przedsiębiorstw pozostałych”).

§ 6. 1. Inwestycje zdecentralizowane i kapitalne remonty przedsiębiorstw finansowane są ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw.

2. Banki mogą na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów udzielać kredytów na zasadach ustalonych w części III zarządzenia.

§ 7. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się:

- 1) ze środków funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw,
- 2) ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw, a w przedsiębiorstwach, którym nie przysługuje prawo tworzenia funduszu rozwoju — z części zysku przeznaczonej na inwestycje,
- 3) z innych środków, a mianowicie:
 - a) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych, po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
 - b) ze środków uzyskanych z funduszy szkód górniczych, w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
 - c) z przeznaczonych na kapitalne remonty odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych,
 - d) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji,
 - e) z dobrowolnych świadczeń załogi,
 - f) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 5 ust. 2),
 - g) ze środków uzyskanych z innych źródeł, których przeznaczenie na inwestycje dopuszczone jest odrębnymi przepisami,
 - h) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Organy samorządu robotniczego mogą przelewać na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na jakie przelane z funduszu zakładowego kwoty mają być zużyte.

3. Na fundusz inwestycyjno-remontowy przelewane są również dotacje otrzymane przez przedsiębiorstwo na cele inwestycyjno-remontowe.

4. Na fundusze inwestycyjno-remontowe wpływają ponadto kary umowne otrzymywane przez przedsiębiorstwo za niedotrzymanie przez kontrahentów terminów wykonania dostaw, robót i usług zamówionych na cele inwestycji scentralizowanych i zdecentralizowanych oraz remontów kapitalnych.

5. Przedsiębiorstwa planowo deficytowe, nie objęte uchwałą o systemie finansowym, oprócz środków wymienionych w ust. 1—4 przeznaczają na fundusz inwestycyjno-remontowy część planowej dotacji na finansowanie strat do wysokości 20% ustalonej w okresowych i rocznych sprawozdaniach finansowych obniżki planowanej straty. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe osiągnęło zysk — na fundusz inwestycyjno-remontowy przeznacza dodatkowo 10% osiągniętego zysku.

§ 8. 1. Amortyzacja przedsiębiorstw podlega odprowadzeniu:

- 1) na własny fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw,
- 2) na rachunek amortyzacji scentralizowanej.

2. Procentowy podział funduszu amortyzacyjnego na część przeznaczoną do odprowadzenia na fundusz inwestycyjno-remontowy i na część przeznaczoną na rachunek amortyzacji scentralizowanej ustalają na rok 1959 dyrektywne wskaźniki do rocznych planów, przekazywane przedsiębiorstwom przez jednostki nadrzędne, oparte na ustaleniach zawartych w narodowym planie gospodarczym.

3. Ustalone w narodowym planie gospodarczym wskaźniki procentowego podziału amortyzacji dla resortów mogą być przez resorty w stosunku do zjednoczeń, a przez zjednoczenia w stosunku do przedsiębiorstw różnicowane pod warunkiem nieuszczerplenia części amortyzacji przypadającej do odprowadzenia na rachunki amortyzacji scentralizowanej i zachowania przepisu ust. 4.

4. Część amortyzacji przeznaczona na fundusz inwestycyjno-remontowy nie może być niższa od sumy przypadających do spłaty w roku 1959 rat bankowych kredytów inwestycyjnych wraz z odsetkami oraz potrzeb w zakresie remontów kapitalnych.

5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą amortyzacji zakładowych budynków mieszkalnych. Amortyzacja zakładowych budynków mieszkalnych podlega odprowadzeniu na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw w wysokości niezbędnej na sfinansowanie kapitalnych remontów tych budynków. W pozostałej części amortyzacja zakładowych budynków mieszkalnych podlega odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy z wyłącznym przeznaczeniem na budowę zakładowych budynków mieszkalnych.

§ 9. 1. Zasady przeznaczania środków z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa na jego fundusz inwestycyjno-remontowy ustalają przepisy uchwały o systemie finansowym.

2. Wysokość przeznaczonej na inwestycje części zysku w przedsiębiorstwach nie objętych uchwałą o systemie finansowym określa się:

- 1) w odniesieniu do ministerstw — resortowe bilanse dochodów i wydatków,
- 2) w odniesieniu do zjednoczeń i przedsiębiorstw — wytyczne jednostek nadrzędnych dotyczące sporządzania planów rocznych.

3. Część funduszu rozwoju lub część zysku przeznaczona na fundusz inwestycyjno-remontowy przelewana jest na ten fundusz na podstawie okresowych i rocznych sprawozdań finansowych w terminach wyznaczonych dla rozliczeń wynikowych z budżetem.

§ 10. 1. Jeżeli środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw przekraczają ich potrzeby, zjednoczenia mogą zarządzić blokadę tych nadwyżek do końca roku.

2. W granicach zablokowanych kwot funduszy inwestycyjno-remontowych banki mogą udzielać kredytów na inwestycje zdecentralizowane lub na kapitalne remonty innym przedsiębiorstwom wskazanym przez zjednoczenie.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do finansowania wszelkich remontów w ciężar kosztów własnych tworzą fundusz inwestycyjny przeznaczony na finansowanie ich inwestycji zdecentralizowanych. Zawarte w niniejszym rozdziale przepisy należy odpowiednio stosować do funduszy inwestycyjnych tych przedsiębiorstw, z tym że środki pochodzące z funduszy szkół górniczych oraz odszkodowań ubezpieczeniowych nie przeznaczonych na odtworzenie likwidowanych środków trwałych podlegają przelaniu na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa.

2. Amortyzacja zakładowych budynków mieszkalnych przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 podlega w całości odprowadzeniu na zakładowe fundusze mieszkaniowe z wyłącznym przeznaczeniem na budowę zakładowych domów mieszkalnych.

Rozdział 3.

Zróżnicowanie finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi (z wyjątkiem „przedsiębiorstw pozostałych”).

§ 12. Przedsiębiorstwa terenowe finansują wszelkie remonty bezpośrednio w ciężar kosztów własnych przy ewentualnym rozłożeniu nakładów w czasie oraz ze środków uzyskanych z funduszy szkół górniczych i z przeznaczonych na remonty odszkodowań ubezpieczeniowych.

§ 13. 1. Inwestycje zdecentralizowane przedsiębiorstw finansowane są z ich funduszu inwestycyjnego. Banki mogą na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych udzielać kredytów na zasadach ustalonych w części III zarządzenia.

2. Fundusz inwestycyjny tworzy się z następujących źródeł:

- 1) ze środków funduszu amortyzacyjnego,
- 2) ze środków funduszu rozwoju, a w przedsiębiorstwach, którym nie przysługuje prawo tworzenia funduszu rozwoju — z części zysku przeznaczonej na inwestycje,
- 3) z innych środków, a mianowicie:
 - a) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych, po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
 - b) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji,
 - c) z dobrowolnych świadczeń załogi,
 - d) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 5 ust. 2),
 - e) ze środków uzyskanych z innych źródeł, których przeznaczenie na inwestycje dopuszczone jest odrębnymi przepisami,
 - f) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjnego.

3. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw może być zasilany dotacjami ze środków budżetowych lub pozabudżetowych.

4. Organy samorządu robotniczego mogą przelewać na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na jakie przelane kwoty mają być zużyte.

5. Na fundusz inwestycyjny wpływają nadto kary umowne otrzymywane przez przedsiębiorstwo za niedotrzymanie przez kontrahentów terminów wykonania dostaw, robót i usług zamówionych na inwestycje scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 14. 1. Amortyzacja przedsiębiorstw, o ile szczególne przepisy nie stanowią inaczej, podlega w 1959 r. odprowadzeniu na:

- 1) własny fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa,
- 2) bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstwa.

2. Procentowy podział amortyzacji na część przeznaczoną do odprowadzenia na własny fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw i na część podlegającą odprowadzeniu na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej ustalają prezydya właściwych rad narodowych. Część amortyzacji przeznaczona na fundusz inwestycyjny nie może być niższa od sumy przypadającej do spłaty w roku 1959 rat kredytów inwestycyjnych wraz z odsetkami.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą amortyzacji zakładowych budynków mieszkalnych. Amortyzacja zakładowych budynków mieszkalnych podlega odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy przedsiębiorstwa z wyłącznym przeznaczeniem na budowę zakładowych budynków mieszkalnych.

§ 15. 1. Zasady przeznaczania środków z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa na jego fundusz inwestycyjny określają odrębne przepisy.

2. Wysokość przeznaczanej na fundusz inwestycyjny części zysku w przedsiębiorstwach, w których nie tworzy się funduszu rozwoju, ustalają prezydya właściwych rad narodowych, jeżeli obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej.

3. Część funduszu rozwoju lub część zysku przeznaczona na fundusz inwestycyjny przelewana jest na ten fundusz na podstawie okresowych i rocznych sprawozdań finansowych w terminach przewidzianych dla rozliczeń wynikowych z budżetem.

§ 16. 1. Jeżeli środki funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstw przekraczają ich potrzeby, prezydya właściwych rad narodowych mogą zarządzić blokadę tych nadwyżek do końca roku.

2. W granicach zablokowanych kwot funduszy inwestycyjnych banki mogą udzielać kredytów na inwestycje zdecentralizowane innym przedsiębiorstwom wskazanym przez prezydya właściwych rad narodowych.

Rozdział 4.

Zróżnicowanie finansowania inwestycji zdecentralizowanych oraz kapitalnych remontów „przedsiębiorstw pozostałych” (§ 2 ust. 3).

§ 17. 1. Remonty kapitalne finansowane są z przeznaczonej na remonty kapitalne części amortyzacji przedsiębiorstw.

2. Ponadto na finansowanie remontów kapitalnych przeznacza się wpływy:

- 1) z funduszków szkód górniczych uzyskanych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
- 2) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych poddawanych remontowi kapitalnemu,
- 3) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowych rachunkach finansowania remontów kapitalnych.

3. Przedsiębiorstwom rozliczającym się z budżetami terenowymi prezydya właściwych rad narodowych mogą przydzielać dotacje z budżetu na finansowanie remontów kapitalnych w przypadku, gdy amortyzacja tych przedsiębiorstw okaże się niewystarczająca. Przedsiębiorstwom rozliczającym się z budżetem centralnym mogą być przydzielone dotacje z budżetu na finansowanie remontów kapitalnych w przypadkach określonych w narodowym planie gospodarczym.

4. Na finansowanie remontów kapitalnych banki mogą udzielać przedsiębiorstwom kredytów na zasadach określonych w części III zarządzenia.

§ 18. 1. Amortyzacja przedsiębiorstw podlega odprowadzeniu na własny rachunek bankowy finansowania remontów kapitalnych, a w pozostałej części:

- 1) w przedsiębiorstwach rozliczających się z budżetem centralnym na rachunki amortyzacji scentralizowanej,
- 2) w przedsiębiorstwach rozliczających się z budżetami terenowymi — na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw.

2. Procentowy podział amortyzacji na część przeznaczoną na finansowanie remontów kapitalnych i na część podlegającą odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym ustalają dyrektywne wskaźniki do rocznych planów przekazywane przedsiębiorstwom przez jednostki nadrzędne zgodnie z ustaleniami zawartymi w narodowym planie gospodarczym. Ustalone w narodowym planie gospodarczym na rok 1959 wskaźniki procentowego podziału amortyzacji mogą być przez jednostki nadrzędne w stosunku do jednostek podległych różnicowane w zależności od potrzeb w zakresie remontów kapitalnych pod warunkiem, że część amortyzacji podlegająca odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej nie ulegnie zmniejszeniu.

3. W odniesieniu do amortyzacji przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym nie podlegającej odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej ministrowie są uprawnieni:

- 1) do ustalania za zgodą Ministra Finansów, że nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw ponad ich potrzeby w zakresie remontów kapitalnych podlegają przekazaniu na wyrównanie niedoborów w środkach na kapitalne remonty innych przedsiębiorstw,
- 2) do scentralizowania części amortyzacji z przeznaczeniem na dotacje dla przedsiębiorstw na sfinansowanie ich remontów awaryjnych.

4. W odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi procentowy podział amortyzacji na część przeznaczoną na finansowanie remontów kapitalnych i na część podlegającą odprowadzeniu na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw ustalają prezydya właściwych rad narodowych.

5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą amortyzacji zakładowych budynków mieszkalnych. Amortyzacja zakładowych budynków mieszkalnych podlega odprowadzeniu na bankowy rachunek finansowania remontów kapitalnych w wysokości

niezbędnej na sfinansowanie kapitalnych remontów tych budynków, a w pozostałej części — na zakładowy fundusz mieszkaniowy, z wyłącznym przeznaczeniem na budowę zakładowych budynków mieszkalnych.

6. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z obowiązującymi przepisami finansują wszystkie swe remonty ze środków obrotowych, odprowadzają swą amortyzację na rachunek amortyzacji scentralizowanej (przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym) lub na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej (przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi). Amortyzacja natomiast zakładowych budynków mieszkalnych tych przedsiębiorstw podlega odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy z przeznaczeniem na budowę zakładowych budynków mieszkalnych. Przepisy ust. 1—5 nie mają w tym przypadku zastosowania.

§ 19. 1. Inwestycje zdecentralizowane przedsiębiorstw finansowane są z ich funduszu inwestycyjnego. Banki mogą na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych udzielać kredytów na warunkach ustalonych w części III zarządzenia.

2. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się z następujących środków:

- 1) z wydzielonej na finansowanie inwestycji części zysku,
- 2) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
- 3) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji,
- 4) z dobrowolnych świadczeń zalogi,
- 5) ze środków uzyskanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 5 ust. 2),
- 6) ze środków uzyskanych z innych źródeł, których przeznaczenie na inwestycje dopuszczone jest odrębnymi przepisami,
- 7) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjnego.

3. Przedsiębiorstwa planowo deficytowe przelewają na fundusz inwestycyjny ponadto środki w wysokości i na zasadach ustalonych w § 7 ust. 5.

4. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi może być nadto zasilany dotacjami ze środków budżetowych.

5. Organy samorządu robotniczego mogą przelewać na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na które przelane kwoty mają być zużyte.

6. Na fundusz inwestycyjny wpływają nadto kary umowne otrzymywane przez przedsiębiorstwo za niedotrzymanie przez kontrahentów terminów wykonania dostaw, robót i usług zamówionych na inwestycje (scentralizowane i zdecentralizowane).

§ 20. 1. Wysokość przeznaczonej na fundusz inwestycyjny części zysku określają:

- 1) w zakresie przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym:
 - a) w odniesieniu do ministerstw — resortowe bilanse dochodów i wydatków,
 - b) w odniesieniu do podległych ministerstwom jednostek — dyrektywne wskaźniki do planów rocznych tych jednostek,

2) w zakresie przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — prezydii właściwych rad narodowych.

2. Część zysku pozostawiona przedsiębiorstwom na inwestycje zdecentralizowane nie może być niższa od sumy przypadających do spłaty w danym roku rat i odsetek od kredytów inwestycyjnych.

3. Część zysku przeznaczona na fundusz inwestycyjny przelewana jest na bankowy rachunek tego funduszu na podstawie okresowych i rocznych sprawozdań finansowych w terminach wyznaczonych dla rozliczeń wynikowych z budżetem.

§ 21. 1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do pokrywania ze środków na kapitalne remonty kosztów zakupu i montażu maszyn i urządzeń, przeznaczonych na zastąpienie maszyn i urządzeń ekonomicznie zużytych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa przelewają na swój fundusz inwestycyjny środki przeznaczone na remonty kapitalne w wysokości różnicy między kosztami zakupu i montażu nowych maszyn i urządzeń a wpływami z likwidacji maszyn i urządzeń podlegających wymianie.

Rozdział 5.

Zróżła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów jednostek budżetowych oraz jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego.

§ 22. 1. Inwestycje zdecentralizowane i remonty kapitalne jednostek i zakładów budżetowych finansowane są:

- 1) ze środków określonych we właściwych budżetach,
- 2) ze środków otrzymanych z funduszy, których przeznaczenie na inwestycje i remonty kapitalne przewidują odpowiednie przepisy,
- 3) ze środków funduszy gromadzkich na niektóre cele miejscowe w zakresie przewidzianym w przepisach o tych funduszach,
- 4) ze świadczeń dobrowolnych ludności (czyny społeczne),
- 5) z określonych odrębnymi przepisami części nadwyżek z tytułu opłat za prace naukowo-badawcze i naukowo-usługowe wykonywane przez szkoły wyższe,
- 6) z innych środków, których przeznaczenie na inwestycje i kapitalne remonty dopuszczają przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

2. Jednostki budżetowe posiadające gospodarstwa pomocnicze mogą przeznaczać na inwestycje i kapitalne remonty tych gospodarstw poza środkami przewidzianymi w ust. 1 również środki tych gospodarstw w granicach określonych w odrębnych przepisach.

3. Inwestycje zdecentralizowane oraz remonty kapitalne jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego finansowane są ze środków objętych ich preliminarzem.

Rozdział 6.

Zróżła finansowania inwestycji i remontów kapitalnych jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw.

§ 23. 1. Inwestycje związane z działalnością administracyjną jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw realizowane są jako inwestycje zdecentralizowane i finansowane są ze środków objętych preliminarzem

dochodów i wydatków tych jednostek. Ze środków objętych preliminarzem finansowane są również remonty kapitalne tych jednostek.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą realizować jako zdecentralizowane inwestycje zmierzające do powstania urządzeń przeznaczonych na zaspokojenie ogólnych potrzeb gospodarczych i socjalno-kulturalnych podporządkowanych przedsiębiorstw ze środków przelanych na ten cel przez przedsiębiorstwa z ich funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) na podstawie uchwały kolegium działającego przy danej jednostce.

3. Inwestycje polegające na budowie budynków przeznaczonych na pomieszczenie administracji jednostek utrzymywanych z narzutów są realizowane i finansowane jako inwestycje scentralizowane.

Rozdział 7.

Zróżła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych w zakresie budynków mieszkalnych.

§ 24. 1. Inwestycje zdecentralizowane zakładów pracy w zakresie budynków mieszkalnych finansowane są ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych, których źródła ustala uchwała nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zakładowych funduszy mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 26, poz. 153).

2. Na rachunki zakładowych funduszy mieszkaniowych podlega nadto odprowadzeniu część lub całość amortyzacji zakładowych budynków mieszkalnych według zasad podanych w § 8 ust. 5, w § 11 ust. 2, w § 14 ust. 3 i w § 18 ust. 5 i 6.

3. Remonty kapitalne zakładowych budynków mieszkalnych zakłady pracy finansują z tych samych rachunków, z których finansują remonty kapitalne pozostałych środków trwałych (środków podstawowych).

§ 25. 1. Budownictwo mieszkaniowe realizowane przez prezydii rad narodowych finansowane jest z miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych. Źródła tych funduszy określa uchwała nr 139 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie funduszy mieszkaniowych tworzonych przez prezydii miejskich i powiatowych rad narodowych (Monitor Polski Nr 38, poz. 218).

2. Remonty kapitalne budynków mieszkalnych zarządzanych przez przedsiębiorstwa administracji domów mieszkalnych podległe prezydium rad narodowych finansowane są na zasadach podanych w § 17, a ich amortyzacja podlega przeznaczeniu zgodnie z przepisami § 18 ust. 1.

3. Remonty kapitalne budynków mieszkalnych będących w administracji jednostek budżetowych finansowane są ze środków budżetowych.

Rozdział 8.

Przepisy wspólne.

§ 26. Remonty kapitalne obiektów obcych, w razie gdy na przedsiębiorstwach ciąży obowiązek pokrywania nakładów remontowych, finansowane są w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstw przy ewentualnym rozłożeniu ich w czasie.

§ 27. 1. Rachunki amortyzacji scentralizowanej otwierane są dla poszczególnych ministerstw w bankach finansujących inwestycje scentralizowane.

2. Ministerstwa mogą upoważnić zjednoczenia do otwarcia w banku finansującym inwestycje scentralizowane własne

go rachunku amortyzacji scentralizowanej. Jeżeli amortyzacja przedsiębiorstw przeznaczona do odprowadzenia na rachunek amortyzacji scentralizowanej zjednoczenia przekracza zapotrzebowanie przedsiębiorstw na środki finansowe w zakresie inwestycji scentralizowanych, nadwyżka podlega odprowadzeniu na rachunek amortyzacji scentralizowanej ministerstwa w terminach ustalonych przez ministerstwo. Rachunki amortyzacji scentralizowanej zjednoczeń mogą być zasilane przelewami środków z rachunków amortyzacji scentralizowanej ministerstw.

3. Gdy w skali ministerstwa amortyzacja przeznaczona na rachunki amortyzacji scentralizowanej przekracza zapotrzebowanie przedsiębiorstw na środki finansowe w zakresie inwestycji scentralizowanych, nadwyżka podlega odprowadzeniu na rachunek dochodów budżetowych.

4. Przelewy z rachunków amortyzacji scentralizowanej na rzecz inwestorów bezpośrednich dokonywane są w miarę akumulacji środków na tych rachunkach.

5. Banki finansujące inwestycje scentralizowane są upoważnione do udzielania dysponentom rachunków amortyzacji scentralizowanej kredytów antycypacyjnych na poczet wpływów planowanych do zakumulowania na tych rachunkach.

6. Rachunki bankowe amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi prowadzone są we właściwych oddziałach banków finansujących inwestycje scentralizowane.

§ 28. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzają swą amortyzację zgodnie z jej przeznaczeniem w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a w miesiącu grudniu do dnia 15.

2. Łączną kwotę amortyzacji podlegającą odprowadzeniu w danym miesiącu przedsiębiorstwa ustalają według rzeczywistych odpisów amortyzacji na dany miesiąc lub w wysokości 1/3 amortyzacji planowanej na dany kwartał.

3. Łączna kwota amortyzacji miesięcznej podlega podziałowi i przelaniu na właściwe rachunki w stosunku wynikającym z rocznych planów finansowych przedsiębiorstw, opartych na wskaźnikach dyrektywnych do planu rocznego otrzymanych od jednostek nadrzędnych.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwa w terminach wyznaczonych dla kwartalnych (rocznych) sprawozdań finansowych sporządzają kwartalne (roczne) rozliczenia amortyzacji według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. Rozliczenia te przesyłają:

1) przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym:

- a) właściwej dla siebie jednostce nadrzędnej,
- b) oddziałowi banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa,
- c) innym jednostkom, na których rachunki przedsiębiorstwo odprowadza amortyzację;

2) przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi:

- a) właściwej dla siebie jednostce nadrzędnej,
- b) oddziałowi banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa,
- c) oddziałowi banku prowadzącemu rachunek zablokowanej amortyzacji przedsiębiorstwa.

2. Jeśli z kwartalnego (rocznego) rozliczenia amortyzacji wynika, że kwoty wygospodarowanej amortyzacji przypadające na poszczególne rachunki przekraczają kwoty przelane na te rachunki, przedsiębiorstwo powinno dokonać uzupełniają-

cego przelewu najpóźniej dnia następnego po terminie wyznaczonym dla sporządzenia kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego. Jeśli natomiast z rozliczenia wynika, że przedsiębiorstwo na poszczególne rachunki przekazało więcej, niż było zobowiązane, nadpłacone kwoty potrąca z następnych kolejno rat miesięcznych.

3. Nie odprowadzona lub nadpłacona amortyzacja za rok ubiegły podlega odprowadzeniu na poszczególne rachunki lub potrąceniu z tych rachunków na zasadach i według klucza podziału funduszu amortyzacyjnego obowiązującego przedsiębiorstwo w roku bieżącym.

4. Dysponenci rachunków amortyzacji scentralizowanej oraz banki prowadzące rachunki amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi ściągają przymusowo nie odprowadzone na te rachunki raty miesięczne lub zaległości wynikające z kwartalnych (rocznych) rozliczeń amortyzacji. Decyzje o przymusowym ściąganiu mają moc administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

5. Od nie odprowadzonych w terminie kwot na rachunki scentralizowanej amortyzacji lub na rachunki zablokowanej amortyzacji przedsiębiorstwo obowiązane jest opłacać odsetki w wysokości przewidzianej dla odsetek od nie uregulowanych w terminie zobowiązań podatkowych.

6. Zjednoczenia sporządzają w terminach przewidzianych dla sporządzania zbiorczych sprawozdań finansowych zbiorcze rozliczenia amortyzacji na formularzu, o którym mowa w ust. 1. Rozliczenia zbiorcze zjednoczenie przesyła swojej jednostce nadrzędnej, centrali banku finansującego eksploatację oraz centrali banku finansującego inwestycje scentralizowane.

§ 30. 1. Przedsiębiorstwa w budowie i zarządy inwestycji odprowadzają swą amortyzację łącznie z amortyzacją swych komórek usługowych i usługowo-produkcyjnych:

- 1) na własny bankowy rachunek finansowania kapitałnych remontów,
- 2) na rachunek amortyzacji scentralizowanej (jednostki finansowane z budżetu centralnego) lub na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej (jednostki finansowane z budżetów terenowych).

2. Podział amortyzacji przedsiębiorstw w budowie i zarządów inwestycji na części wymienione w ust. 1 ustala zatwierdzony plan finansowy tych jednostek.

3. W zakresie odprowadzania i rozliczania amortyzacji stosuje się odpowiednio przepisy §§ 28 i 29.

§ 31. 1. Dochody ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych (po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji) przedsiębiorstwa odprowadzają bieżąco na własne rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych). Analogiczne dochody w przedsiębiorstwach w budowie i zarządach inwestycji traktowane są jako zwroty środków inwestycyjnych.

2. Ilekroć w zarządzeniu mowa o dochodach z likwidacji środków trwałych, należy przez to rozumieć również wpływy z tytułu odszkodowań ubezpieczeniowych, uzyskane w związku ze szkodą poniesioną w likwidowanym środku trwałym.

§ 32. 1. Środki zakumulowane na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych mogą być przez inwestujące jednostki zużyte na przyspieszenie realizacji inwestycji scentralizowanych.

2. Środki zużyte w myśl ust. 1 na przyspieszenie realizacji inwestycji scentralizowanych mogą być inwestorom na

ich wnioski zwrócone ze środków przydzielonych im następnie na inwestycje scentralizowane, nie później jednak niż do końca następnego roku kalendarzowego. Nie dotyczy to jednostek budżetowych.

3. Środki zakumulowane na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych mogą być przekazywane innym inwestorom jako udział w kosztach realizowanych przez nich inwestycji.

§ 33. 1. Przelewy części zysku na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) dokonywane na podstawie okresowych sprawozdań finansowych mają charakter zaliczkowy. Ostateczne ustalenie wysokości odpisu zysku na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) następuje na podstawie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych.

2. Odpisów z zysku na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa dokonują w planowanym procencie od faktycznie osiągniętego zysku. Przy ustalaniu ostatecznej wielkości odpisów z zysku przyjmuje się za podstawę roczny zysk zweryfikowany według zasad obowiązujących w przedsiębiorstwach objętych uchwałą o systemie finansowym.

3. Przy ustalaniu rocznej wielkości kwoty przypadającej na rzecz funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) z tytułu obniżki planowanej straty (§ 7 ust. 5 i § 19 ust. 3) przyjmuje się za podstawę rozliczenia obniżkę planowanej straty po dokonaniu weryfikacji wyników przedsiębiorstwa, dokonanej na zasadach obowiązujących w przedsiębiorstwach objętych uchwałą o systemie finansowym.

Część III.

FINANSOWANIE INWESTYCJI I KAPITAŁYCH REMONTÓW.

Rozdział 1.

Uprawnienia i obowiązki banków finansujących inwestycje.

§ 34. 1. Banki państwowe gromadzą środki na finansowanie inwestycji i czuwają nad wykorzystaniem tych środków w sposób zapewniający maksymalną efektywność ekonomiczną realizowanych nakładów inwestycyjnych.

2. Banki finansujące inwestycje:

- 1) biorą udział z głosem doradczym w rozpatrywaniu założeń generalnych rozwoju poszczególnych gałęzi produkcji lub usług,
- 2) występują z inicjatywą wobec organów planujących co do podjęcia inwestycji mających na celu wykorzystanie istniejących rezerw w zasobach surowcowych i zatrudnieniu,
- 3) biorą udział z głosem doradczym w rozpatrywaniu przez właściwe organy założeń i projektów wstępnych dla inwestycji scentralizowanych,
- 4) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i ministrom, a w zakresie inwestycji terenowych — prezydiom rad narodowych opinie w sprawie włączenia nowo rozpoczynanych inwestycji do planu inwestycyjnego,
- 5) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwu Finansów, ministerstwu i prezydiom rad narodowych opinie co do planu inwestycyjnego,
- 6) występują do właściwych organów państwowych z inicjatywą co do zastosowania środków, mających na celu wzmocnienie rozrachunku gospodarczego w działalności

inwestycyjnej i zwiększenie efektywności wydatkowanych na inwestycje środków.

3. W zakresie inwestycji scentralizowanych, planowanych na zasadach określonych w § 18 uchwały o systemie finansowym, banki niezależnie od czynności wymienionych w ust. 2 pkt 1, 2, 3 i 6:

- 1) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i ministerstwu opinie co do przydziału globalnych kwot finansowych na nowo rozpoczynane inwestycje, ustosunkowując się do:
 - a) celowości planowanych kierunków rozbudowy danych gałęzi produkcji lub usług,
 - b) rozmiarów środków finansowych niezbędnych do uzyskania określonego wzrostu zdolności produkcyjnych (usługowych) lub innych efektów gospodarczych;
 - c) możliwości wykonania planowanych zamierzeń inwestycyjnych w okresie normatywnych cykli inwestycyjnych;
- 2) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwu Finansów wnioski w sprawie wysokości środków budżetowych potrzebnych na finansowanie w roku planowym kontynuowanych inwestycji, rozpoczętych w latach ubiegłych, przesyłając kopię wniosków właściwemu ministerstwu.

4. Decyzje o przydziale środków budżetowych na inwestycje, o których mowa w ust. 3, podejmuje minister lub zjednoczenie w porozumieniu z bankiem. W przypadku niemożności uzyskania porozumienia sprawę rozstrzyga Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

5. Środki budżetowe na inwestycje, o których mowa w ust. 3, są przydzielane przedsiębiorstwom na cały okres realizacji inwestycji z podziałem na transze roczne, wynikające z harmonogramu realizacji inwestycji.

6. Instrukcje Ministra Finansów ustalają sposób, zakres i etapy realizacji zadań wymienionych w ust. 2—5.

§ 35. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolują inwestycje w każdym stadium ich realizacji. W związku z tym banki mają prawo wglądu do zapisów księgowych, jak i wszelkich dokumentów dotyczących kontrolowanych inwestycji, zarówno u inwestora, jak i wykonawcy.

2. Banki finansujące inwestycje w toku przeprowadzania analizy działalności inwestycyjnej dokonują analizy stopnia wykorzystania środków trwałych i kształtowania się wskaźników techniczno-ekonomicznych w działalności przedsiębiorstw, jak również prawidłowość akumulacji środków na fundusze przeznaczone na finansowanie inwestycji i remontów kapitałowych.

§ 36. Banki przy czynnościach, o których mowa w §§ 34 i 35, jak również w toku finansowania inwestycji, zwracają szczególną uwagę na:

- 1) maksymalne wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych i zużytkowanie środków inwestycyjnych w sposób zapewniający polepszenie wskaźników techniczno-ekonomicznych i najkorzystniejszy dla gospodarki narodowej rozwój poszczególnych gałęzi produkcji i poszczególnych terenów;
- 2) celowość i ekonomiczną efektywność poszczególnych inwestycji;
- 3) zgodność inwestycji z założeniami wieloletnich planów gospodarczych;

- 4) ograniczenie kosztów inwestycji oraz ograniczenie robót budowlanych i prac projektowych w globalnych kosztach inwestycji;
- 5) skrócenie cyklu realizacji inwestycji;
- 6) właściwą kolejność nakładów zapewniającą optymalne skrócenie okresu zamrożenia środków inwestycyjnych w obiektach nie oddanych do użytku.

§ 37. Szczegółowy tryb wykonywania zadań banków ustalają instrukcje banków finansujących inwestycje, zatwierdzone przez Ministra Finansów. Instrukcje te ustalają również dokumenty, jakie jednostki finansowane obowiązane są przedkładać bankowi dla finansowania inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych.

Rozdział 2.

Finansowanie inwestycji scentralizowanych.

§ 38. 1. Banki finansują inwestycje na podstawie złożonych im spisów tytułów inwestycyjnych. Spisy tytułów inwestycyjnych dostarczają bankowi ministerstwa lub zjednoczenia, a właściwe prezydya rad narodowych lub wydziały tych prezydów w odniesieniu do inwestycji planowanych teraźn.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy inwestycji planowanych na r. 1960 na zasadach określonych w § 18 uchwały o systemie finansowym. Podstawę do finansowania tych inwestycji stanowi wydana w porozumieniu z bankiem decyzja ministerstwa lub zjednoczenia o przydziale środków na sfinansowanie inwestycji (§ 34 ust. 5).

3. Dla inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym jednostki inwestujące składają bankowi:

- 1) część ogólną pierwszego stadium dokumentacji projektowo-kosztorysowej wraz z harmonogramem realizacji inwestycji;
- 2) zbiorcze zestawienie kosztów budowy;
- 3) tytuł inwestycyjny;
- 4) dowód uzyskania pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych lub dowód zgłoszenia robót do właściwego organu administracji budowlanej, w przypadkach gdy zezwolenia takiego (zgłoszenia) wymagają przepisy zarządzenia Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 18 marca 1958 r. w sprawie pozwoleń na prowadzenie robót budowlanych przez jednostki gospodarki państwowej (Monitor Polski Nr 31, poz. 181).

4. Przedsiębiorstwa w budowie składają poza tym w banku zatwierdzony plan finansowy wraz z preliminarzem kosztów ogólnoadministracyjnych. Preliminarze kosztów ogólnoadministracyjnych składają również zarządy inwestycji.

§ 39. 1. Kredyty budżetowe na inwestycje są otwierane w bankach dla dysponentów głównych i podlegają przez nich przekazaniu na rzecz jednostek podległych.

2. Banki dokonują wypłat na inwestycje do wysokości otwartych (przekazanych) kredytów budżetowych oraz — w zakresie inwestycji przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — do wysokości przelanych inwestorowi środków z rachunków amortyzacji scentralizowanej.

3. Podlegające zapłacie dokumenty rozliczeniowe nie znajdujące pokrycia w środkach wymienionych w ust. 2, o ile zobowiązaniem jest przedsiębiorstwo, banki kierują do zapłaty w ciężar funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) przedsiębiorstwa. W tym przypadku stosuje się przepisy

zawarte w § 32 ust. 2. Gdy dłużnikiem jest jednostka budżetowa, banki po upływie dni 30 zwracają dokument rozliczeniowy podawcy. Zasady pokrywania opartych na tytułach wykonawczych żądań zapłaty dotyczących jednostek budżetowych, a nie znajdujących pokrycia na rachunku płatnika, regulują przepisy o wykonywaniu budżetu Państwa.

4. Środki przekazane na rachunek inwestora stosownie do przepisów zawartych w § 32 stanowią podstawę do dokonywania przez banki wypłat ponad granice ustalone w ust. 2.

§ 40. 1. Inwestycje rozpoczynane po 1 stycznia 1959 r. finansowane są do wysokości ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji ustalonej w zbiorczym zestawieniu kosztów budowy, zatwierdzonym łącznie z dokumentacją projektowo-kosztorysową, stanowiącą podstawę włączenia inwestycji do planu inwestycyjnego, po potrąceniu nakładów przekazanych do realizacji innym inwestorom.

2. Płatności przekraczające granice określone w ust. 1 podlegają pokryciu ze środków własnych inwestora przeznaczonych na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych.

3. Banki mogą dokonywać wypłat ze środków budżetowych (bezzwrotnych) ponad granice ustalone w ust. 1 w przypadkach:

- 1) udowodnionego przez inwestora podrozenia inwestycji wskutek zmiany cen na dobra, roboty i usługi inwestycyjne.
- 2) zmiany dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez organ, który zatwierdził zbiorcze zestawienie kosztów budowy (ust. 1), o ile zmiana ta wpływa na polepszenie wskaźników efektywności inwestycji.

4. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 3 banki mogą dokonywać wypłat ponad określone w ust. 1 granice, o ile wyrażą na to zgodę właściwi ministrowie lub Rada Ministrów. Ministrowie wyrażają zgodę na przekroczenie granic określonych w ust. 1, o ile przekroczenie nie wynosi więcej niż 10% ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji.

5. W odniesieniu do inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi zgodę, o której mowa w ust. 4, wyrażają prezydya właściwych rad narodowych.

6. Wnioski inwestorów o wyrażenie zgody przewidzianej w ust. 4 i 5 inwestorzy są obowiązani przedłożyć do zaopiniowania bankowi finansującemu daną inwestycję.

§ 41. 1. Gdy po ukończeniu i rozliczeniu inwestycji okaże się, że dokonane na daną inwestycję wypłaty stanowią kwotę niższą niż granica wypłat ustalona w § 40 ust. 1, różnicę przelewa bank na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa. Udowodniony przez przedsiębiorstwo wzrost kosztów budowy na skutek zmiany cen potrąca się od kwoty dokonanych wypłat. Przelewu dokonuje bank pod warunkiem stwierdzenia w protokole przekazania inwestycji do eksploatacji, że wartość użytkowa inwestycji nie została obniżona.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą obniżki kosztów realizacji inwestycji spowodowanej zarządzaną przez organy nadzórne rewizją dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

3. W zakresie inwestycji planowanych na zasadach określonych w § 18 uchwały o systemie finansowym obniżki kosztów uzyskane w sposób określony w ust. 2 na inwestycjach objętych daną globalną kwotą planu inwestycyjnego, po po-

trąceniu przekroczeń wymienionych w § 40 ust. 4, a dotyczących innych inwestycji objętych tą samą globalną kwotą planu inwestycyjnego, mogą być przez ministrów przeznaczone na realizację dodatkowych inwestycji scentralizowanych ustalonych w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje lub przelane na fundusze inwestycyjno-remontowe (inwestycyjne) określonych przez ministrów przedsiębiorstw.

§ 42. 1. Banki pobierają karę w wysokości 2% od wypłat dotyczących nakładów dokonanych po upływie planowanego terminu zakończenia inwestycji. Za planowany termin ukończenia inwestycji uważa się koniec kwartału, w którym inwestycja zgodnie z harmonogramem jej realizacji ustalonym przy zatwierdzaniu pierwszego stadium dokumentacji projektowo-kosztorysowej opartym na normatywnych cyklach inwestycyjnych, powinna być zakończona.

2. Bank zwalnia inwestora od kar, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy inwestor udowodni, że opóźnienie w realizacji inwestycji było spowodowane nie zawinionym przez inwestora opóźnieniem dostaw z importu lub zostało spowodowane wypadkami losowymi.

3. Kary, o których mowa w ust. 1, obciążają:

- 1) środki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) przedsiębiorstw prowadzących działalność eksploatacyjną,
- 2) fundusz rezerwowy zjednoczenia, gdy inwestorem jest przedsiębiorstwo w budowie nadzorowane przez zjednoczenie objęte uchwałą o systemie finansowym,
- 3) środki na inwestycje scentralizowane w pozostałych przypadkach.

4. Kary pobrane przez banki podlegają odprowadzeniu na dochód właściwego budżetu.

5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą inwestycji rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1959 r.

§ 43. 1. W przypadku gdy działalność inwestora naraża gospodarkę narodową na straty lub gdy inwestor zużywa środki niezgodnie z ich przeznaczeniem, bank ma prawo wstrzymać całkowicie lub częściowo finansowanie inwestycji.

2. O zastosowaniu sankcji, o której mowa w ust. 1, bank powiadamia inwestora, nadzorujące jednostki i wykonawcę robót budowlano-montażowych.

3. Faktury i inne dokumenty rozliczeniowe za roboty i dostawy wykonane po decyzji o wstrzymaniu finansowania, z wyjątkiem faktur i rozliczeń za roboty zabezpieczające, bank zwraca podawcy.

§ 44. Bank nie podejmuje finansowania inwestycji, jeżeli stwierdzi, że inwestycja nie posiada dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie wymaganym dla włączenia inwestycji do planu inwestycyjnego; nie dotyczy to nakładów na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, nakładów na roboty związane z przygotowaniem placu budowy oraz kosztów ogólnoadministracyjnych przedsiębiorstw w budowie, o ile właściwy minister zezwolił na ich utworzenie przed zatwierdzeniem projektu wstępnego inwestycji. O powziętej decyzji bank powiadamia właściwego ministra, a w zakresie inwestycji finansowanych z budżetów terenowych — prezydium właściwych rad narodowych.

§ 45. Zwroty wypłaconych środków inwestycyjnych, jak też wpływy z tytułu upłynięcia aktywów inwestycyjnych są odprowadzane na bankowy rachunek finansowania inwestycji (na zmniejszenie dokonanych wypłat).

§ 46. 1. Kredyty budżetowe na inwestycje scentralizowane są otwierane przez organy finansowe jednorazowo na cały rok.

2. Kredyty budżetowe przydzielone na sfinansowanie inwestycji planowanych na zasadach określonych w § 18 uchwały o systemie finansowym, a do końca roku kalendarzowego nie wykorzystane, zwiększają transzę kredytu budżetowego na rok następny.

3. W przypadku przyśpieszenia realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 2, banki mogą udzielać kredytów spłacanych ze środków budżetowych przydzielonych inwestorowi w roku następnym.

4. Gdy narodowy plan gospodarczy uzależnia przydział środków budżetowych na inwestycje, o których mowa w ust. 2, od udziału w kosztach inwestycji środków własnych inwestorów, bank finansujący daną inwestycję może udzielić inwestorowi kredytu spłacalnego z przyszłych wpływów na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny).

Rozdział 3.

Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych.

A. Przepisy dotyczące przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym lub z budżetami terenowymi (z wyjątkiem „przedsiębiorstw pozostałych”).

§ 47. Po otrzymaniu dyrektywnych wskaźników do rocznych planów przedsiębiorstwa sporządzają i przedkładają oddziałowi banku finansującego ich inwestycje zdecentralizowane — roczny plan akumulacji i zużycia funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego). Plan ten sporządzany jest według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 48. 1. Banki dokonują wypłat do wysokości środków zakumulowanych na rachunkach funduszy inwestycyjno-remontowych przedsiębiorstw oraz do wysokości przyznanych przez bank kredytów.

2. Banki ewidencjonują wypłaty z funduszy inwestycyjno-remontowych z podziałem na inwestycje i na remonty kapitalne.

§ 49. 1. Banki w granicach limitów kredytowych ustalonych w narodowym planie gospodarczym mogą udzielać kredytów na realizację poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych, płatnych w okresie do 5 lat, licząc od planowanego terminu oddania inwestycji do użytku. Ministerstwo Finansów w odniesieniu do określonych rodzajów inwestycji, a banki w odniesieniu do poszczególnych inwestorów mogą określać dłuższe terminy spłaty kredytów.

2. Niezależnie od kredytów wymienionych w ust. 1 banki mogą udzielać:

- 1) kredytów na inwestycje i remonty kapitalne pod podkład zablokowanych środków na rachunkach funduszy inwestycyjno-remontowych,
- 2) kredytów na inwestycje dające szybkie efekty techniczno-ekonomiczne; efekty te powinny polegać na uzyskaniu w ciągu okresu najwyżej do trzech lat dodatkowej akumulacji lub obniżki kosztów, które łącznie z dodatkowymi odpisami amortyzacyjnymi osiągałyby kwotę co najmniej równą planowanym kosztom inwestycji.

3. Ponadto banki mogą udzielać kredytów antycypacyjnych:

1) na czasowe zasilenie funduszy inwestycyjno-remontowych płatnych do końca roku,

2) kredytów na remonty kapitalne płatnych do końca następnego roku kalendarzowego; w uzasadnionych przypadkach banki mogą ustalić dłuższy termin spłaty kredytu.

4. Narodowy plan gospodarczy ustala górną granicę kredytu, jaki może być udzielony na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz maksymalny okres spłaty kredytu.

5. Udzielone kredyty z odsetkami podlegają spłacie ze środków funduszy inwestycyjno-remontowych. W razie braku środków na rachunkach tych funduszy bank może egzekwować spłatę kredytu z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

6. Odsetki od rat nie spłaconych w terminie obciążają koszty własne przedsiębiorstwa.

7. Banki nie udzielają kredytów na inwestycje o charakterze socjalno-kulturalnym.

§ 50. 1. Banki są upoważnione do określania wysokości udziału środków własnych przedsiębiorstwa w finansowaniu inwestycji, na które udzielają kredytu.

2. Kredyty bankowe na inwestycje są udzielane jednorazowo w wysokości różnicy między wartością kosztorysową inwestycji a wysokością udziału środków własnych przedsiębiorstwa. Jeżeli planowana realizacja inwestycji przekracza okres jednego roku kalendarzowego, bank ustala podział kredytu na transze roczne.

3. W razie zużycia kredytu niezgodnie z przeznaczeniem, jak również w przypadku stwierdzenia nieprawidłowej gospodarki środkami przeznaczonymi na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów — bank może wstrzymać realizację lub żądać natychmiastowej spłaty kredytu.

§ 51. Banki przy udzielaniu kredytów, o których mowa w § 49, kierują się wytycznymi narodowego planu gospodarczego oraz zasadami zawartymi w § 36. Niezależnie od tego banki w swej akcji kredytowej biorą pod uwagę potrzeby przedsiębiorstw w zakresie inwestycji mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 52. Postanowienia zawarte w §§ 47 — 51 stosuje się odpowiednio do finansowania inwestycji zdecentralizowanych przedsiębiorstw finansujących remonty kapitalne ze środków obrotowych.

B. Finansowanie remontów kapitalnych i inwestycji zdecentralizowanych „przedsiębiorstw pozostałych” (§ 2 ust. 3).

§ 53. 1. Banki dokonują wypłat na remonty kapitalne w granicach środków zakumulowanych na bankowym rachunku finansowania remontów kapitalnych.

2. Banki są upoważnione do udzielania przedsiębiorstwom kredytów antycypacyjnych na remonty kapitalne, płatnych do końca następnego roku kalendarzowego. W uzasadnionych przypadkach banki mogą ustalić dłuższy okres spłaty kredytów.

§ 54. Banki dokonują wypłat z funduszy inwestycyjnych przedsiębiorstw do wysokości środków zakumulowanych na rachunkach tych funduszy.

§ 55. 1. Banki mogą udzielać kredytów na inwestycje dające szybkie efekty techniczno-ekonomiczne. Efekty te powinny polegać na uzyskaniu w ciągu najwyżej trzech lat dodatkowej akumulacji lub obniżki kosztów, które łącznie z dodatkowymi odpisami amortyzacyjnymi osiągnęłyby kwotę co najmniej równą planowanym kosztom inwestycji.

2. Udzielone kredyty wraz z odsetkami podlegają spłacie ze środków funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstw. W razie braku środków na rachunkach tych funduszy bank może egzekwować spłatę kredytu z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstw.

3. Do kredytów, o których mowa w ust. 1 i 2, mają nadto zastosowanie przepisy zawarte w § 49 ust. 4, 6, i 7 oraz w §§ 50 i 51.

C. Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw.

§ 56. 1. Inwestycje zdecentralizowane i remonty kapitalne środków trwałych jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw finansowane są w trybie obowiązującym dla finansowania wydatków bieżących tych jednostek.

2. Inwestycje zdecentralizowane podejmowane przez te jednostki, a zmierzające do powstania urządzeń przeznaczonych na zaspokojenie ogólnych potrzeb podporządkowanych przedsiębiorstw, finansowane są w ciężar rachunku bankowego, na które przelewane są środki przeznaczone na te cele przez podporządkowane przedsiębiorstwa, i do wysokości zakumulowanych na tym rachunku środków.

D. Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych jednostek budżetowych oraz jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego.

§ 57. 1. Kapitalne remonty, jak również polegające na zakupach maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza (wraz z ewentualnym montażem) inwestycje zdecentralizowane jednostek budżetowych nie związane z budownictwem inwestycyjnym finansowane są w trybie przewidzianym dla obsługi wydatków bieżących.

2. Inwestycje zdecentralizowane jednostek budżetowych polegające na budownictwie inwestycyjnym finansowane są przez banki z odrębnych rachunków, na które przelewane są zarówno środki budżetowe, jak i pozabudżetowe.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się analogicznie do inwestycji i remontów kapitalnych jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego.

E. Finansowanie inwestycji mieszkaniowych realizowanych przez prezydium rad narodowych ze środków miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych.

§ 58. 1. Banki finansują budownictwo mieszkaniowe realizowane przez prezydium rad narodowych na podstawie złożonych im przez te prezydium spisów tytułów inwestycyjnych.

2. Prezydium właściwych rad narodowych składają bankom ponadto roczne plany finansowe miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych.

3. Inwestorzy składają bankowi:

- 1) projekt wstępny wraz z harmonogramem realizacji inwestycji,
- 2) zbiorcze zestawienie kosztów budowy,
- 3) tytuł inwestycyjny (plan rzeczowo-finansowy),
- 4) dowód uzyskania pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych (§ 38 ust. 2 pkt 4).

§ 59. Banki dokonują wypłat na inwestycje do wysokości środków przelanych na rachunek inwestora z miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego.

§ 60. Bank może udzielić kredytu na realizację budownictwa mieszkaniowego realizowanego przez prezydium rad narodowych w przypadkach i na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 61. W zakresie budownictwa mieszkaniowego realizowanego przez prezydium rad narodowych mają poza tym odpowiednie zastosowanie przepisy zawarte w §§ 34, 40, 42, 43 i 44.

F. Finansowanie inwestycji mieszkaniowych realizowanych ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych.

§ 62. Banki dokonują wypłat do wysokości środków przelanych z zakładowego funduszu mieszkaniowego na rachunek finansowania budowy zakładowych budynków mieszkalnych.

Rozdział 4.**Przepisy wspólne dotyczące finansowania inwestycji i remontów kapitalnych.**

§ 63. 1. Wszelkie umowy, zlecenia, faktury i inne dokumenty rozliczeniowe, o ile dotyczą inwestycji lub kapitalnych remontów, powinny wskazywać, czy dotyczą inwestycji, czy kapitalnych remontów, i zawierać szczegółowe określenie rachunku bankowego, z którego ma nastąpić zapłata.

2. Dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycji powinny nadto określać numer tytułu inwestycyjnego (w zakresie inwestycji scentralizowanych) lub numer planu rzeczowo-finansowego (w zakresie inwestycji zdecentralizowanych).

§ 64. Zawarte w niniejszym zarządzeniu obowiązki i uprawnienia banków do kontrolowania działalności inwestycyjnej w niczym nie umniejszają obowiązków i uprawnień organów powołanych do wykonywania nadzoru w państwowych jednostkach organizacyjnych.

§ 65. Przedsiębiorstwa planowo-deficytowe, w których nie tworzy się funduszu rozwoju, a korzystające z kredytu na inwestycje dające szybkie efekty techniczno-ekonomiczne (§ 49 ust. 2 pkt 2 i § 55 ust. 1), są uprawnione:

- 1) do przelewania na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) planowanej dotacji na finansowanie strat ponad granice określone w § 7 ust. 5 i w § 19 ust. 3 do wysokości niezbędnej na pokrycie rat i odsetek przypadających do zapłaty w roku kalendarzowym, w którym kredyt został udzielony; w każdym razie przelew na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) nie może przekroczyć osiągniętej obniżki planowanej straty;
- 2) do otrzymania dotacji budżetowej na spłatę rat i odsetek przypadających do zapłaty w latach następnych, o ile środki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) nie zapewniają pokrycia dla przypadających rat i odsetek.

§ 66. 1. Rozpoczynanie inwestycji zdecentralizowanych związanych z działalnością eksploatacyjną przedsiębiorstwa może nastąpić jedynie wówczas, gdy środki zakumulowane przez przedsiębiorstwo na funduszu inwestycyjno-remontowym (inwestycyjnym) łącznie z wpływami planowanymi do zakumulowania zapewniają sfinansowanie inwestycji w okresie przewidzianym w harmonogramie budowy. Gdy inwestycja ma być w całości lub części sfinansowana przy pomocy kredytu bankowego, rozpoczęcie inwestycji może nastąpić po uzyskaniu decyzji banku o przyznaniu kredytu.

2. Rozpoczynanie przez przedsiębiorstwa inwestycji zdecentralizowanych o charakterze socjalno-kulturalnym oraz wszelkich inwestycji zdecentralizowanych przez jednostki budżetowe może nastąpić dopiero po zakumulowaniu pełnej kwoty pokrycia dla inwestycji w wysokości równej całkowitej wartości kosztorysowej zamierzonej inwestycji.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy podejmowanych przez jednostki budżetowe inwestycji w zakresie szkolnictwa, jak również inwestycji finansowanych z miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych, z funduszy gromadzkich lub realizowanych w ramach czynów społecznych.

4. Dotacje budżetowe na zakładowe budownictwo mieszkaniowe przydzielane będą na okresy roczne. Pierwszeństwo w uzyskaniu dotacji przysługuje zakładom pracy, które na budowę zakładowych domów mieszkaniowych zgromadziły środki własne w pełnej wysokości określonej przez właściwego ministra, zgodnie z przepisami § 4 uchwały nr 64 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie budownictwa zakładowych domów mieszkaniowych i zarządzania nimi (Monitor Polski Nr 26, poz. 155). Pozostała część kredytów budżetowych przeznaczonych na dotacje na budownictwo zakładowych domów mieszkaniowych może być przydzielona zakładom pracy, których środki własne w zakładowym funduszu mieszkaniowym nie osiągnęły pełnej wysokości określonej przez właściwego ministra, jeżeli brakująca kwota środków własnych zostanie zakumulowana w terminach umożliwiających realizację budowy zgodnie z jej harmonogramem.

§ 67. 1. Zwroty sum wypłaconych z rachunków przeznaczonych na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych, jak również wpływy z tytułu upłynięcia aktywów inwestycyjnych związanych z inwestycjami zdecentralizowanymi wpływają na rachunki, z których zostały wypłacone.

2. Wpływy z tytułu kar umownych otrzymanych przez jednostki budżetowe za niedotrzymanie przez kontrahentów terminów wykonania dostaw, robót i usług zamówionych na cele inwestycji i kapitalnych remontów podlegają przekazaniu na właściwe rachunki wypłat.

§ 68. Podlegające pokryciu ze środków na inwestycje zdecentralizowane i remonty kapitalne przedsiębiorstw dokumenty rozliczeniowe, nie znajdujące pokrycia w środkach zakumulowanych na inwestycje zdecentralizowane i remonty kapitalne, banki pokrywają w ciężar rachunków rozliczeniowych przedsiębiorstw. Wydatkowane na ten cel środki obrotowe podlegają zwrotowi z właściwych środków po ich zakumulowaniu. Do analogicznych dokumentów dotyczących jednostek budżetowych stosuje się przepisy zawarte w § 39 ust. 3.

§ 69. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksploatacyjną, a realizujące roboty budowlano-montażowe w zakre-

się inwestycji i remontów kapitalnych przez własne brygady robocze, finansują wstępnie koszty robót ze swoich środków obrotowych. Rozliczenie między środkami obrotowymi a środkami przeznaczonymi na finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych następuje na zasadach obowiązujących dla rozliczeń robót budowlano-montażowych zleconych do wykonania państwowym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

§ 70. 1. Wynagrodzenia za roboty i usługi wykonane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło przez osoby fizyczne nie będące płatnikami podatku obrotowego lub dochodowego, o ile dotyczą inwestycji w jednostkach działających według zasad rachunku gospodarczego obciążają fundusz płac tych jednostek.

2. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, pokrywane są wstępnie ze środków obrotowych przez bank finansujący działalność bieżącą płatnika. Wydatkowane na ten cel środki obrotowe podlegają następnie zwrotowi ze środków inwestycyjnych.

3. Jednostki budżetowe, przedsiębiorstwa w budowie i zarządy inwestycji pokrywają wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w 1959 r. w odniesieniu do robót i usług wykonywanych na rzecz inwestycji scentralizowanych. Wynagrodzenia za roboty i usługi wymienione w ust. 1, a dotyczące inwestycji scentralizowanych, mogą być w 1959 r. opłacane bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

Część IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 71. Utrzymuje się w mocy dotychczasowe uprawnienia banków, Powszechnej Kasy Oszczędności, Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i Polskiego Monopolu Loteryjnego do przeznaczania na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne środków przewidzianych na ten cel w ich planach finansowych.

§ 72. 1. Środki znajdujące się w dniu 31 grudnia 1958 r. na odrębnych rachunkach bankowych funduszy przedsiębiorstw przeznaczonych na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne podlegają przelaniu:

- 1) na zakładowe fundusze mieszkaniowe w części przeznaczonej na budownictwo mieszkaniowe,
- 2) na rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) w pozostałej części.

2. Kredyty przyznane przez banki do dnia 31 grudnia 1958 r. na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne, a do tegoż dnia nie wykorzystane, nie wygasają.

§ 73. Na budowę domów mieszkalnych przeznaczonych do sprzedaży spółdzielniom mieszkaniowym stosownie do uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych spółdzielniom mieszkaniowym w 1958 r. (Monitor Polski Nr 27, poz. 159 i Nr 84, poz. 479) mogą być przelewane na zakładowe fundusze mieszkaniowe dotacje budżetowe do pełnej wartości kosztorysowej tych domów mieszkalnych.

§ 74. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzające w roku 1958 całość lub część swej amortyzacji na rachunki amortyzacji zablokowanej wykسیęgują ze swych ksiąg sumy odprowadzone na wspomniane rachunki,

2. Znajdujące się na rachunkach zablokowanych przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym kwoty amortyzacji podlegają zarachowaniu przez Ministra Finansów na pokrycie wypłat z tytułu inwestycji scentralizowanych roku 1958.

3. Analogiczne kwoty zakumulowane na rachunkach zablokowanej amortyzacji przez przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi banki przeleją na dochód budżetu centralnego.

4. Przepisy dotyczące rozliczeń amortyzacji, zawarte w § 29, nie mają zastosowania do rozliczeń amortyzacji za rok 1958 przedsiębiorstw odprowadzających w 1958 r. całość lub część swej amortyzacji na rachunki amortyzacji zablokowanej. Przedsiębiorstwa te dokonują rozliczeń amortyzacji za rok 1958 zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1958 r. w sprawie zasad przeznaczania, podziału, odprowadzania i rozliczania funduszu amortyzacyjnego i wpływów z likwidacji środków trwałych w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 20 i Nr 91, poz. 503) na podstawie udzielonych im na rok 1958 procentowych wskaźników co do wielkości amortyzacji podlegającej zablokowaniu. Wynikające z tych rozliczeń różnice między wielkością amortyzacji, jaką przedsiębiorstwa powinny były w roku 1958 odprowadzić na rachunki amortyzacji zablokowanej, a kwotą odprowadzoną na te rachunki podlegają wyrównaniu:

- 1) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — przez rachunki amortyzacji scentralizowanej resortów za rok 1958,
 - 2) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — przez rachunek dochodów budżetu centralnego, przy czym zwroty nadpłaconej amortyzacji będą dokonywane w trybie ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 10 marca 1956 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr 29, poz. 390).
- § 75. Przepisy zarządzenia dotyczące:
- 1) ministrów i ministerstw — stosuje się również do kierowników urzędów centralnych i do urzędów centralnych,
 - 2) zjednoczeń — stosuje się również do jednostek równorzędnych,
 - 3) jednostek budżetowych — stosuje się również do zakładów budżetowych.

§ 76. Zarządzenie nie dotyczy jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo Rolnictwa. Źródła i zasady finansowania inwestycji i remontów kapitalnych tych jednostek zostaną uregulowane odrębnym zarządzeniem.

§ 77. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz innych przedsiębiorstw z nimi ściśle współdziałających, a podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, o ile nie są one sprzeczne ze szczególnymi przepisami zarządzeń wydanych na podstawie uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99).

§ 78. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1956 r. w sprawie środków własnych przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowych jednostek państwowych oraz w sprawie zwrotów środków inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 11, poz. 138),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1958 r. w sprawie zasad przeznaczania, podziału, odprowadzania i rozliczania funduszu amortyzacyjnego i wpływów z likwidacji środków trwałych w jednostkach państwowych

(Monitor Polski Nr 5, poz. 20 i Nr 91, poz. 503), z tym że zarządzenie to ma zastosowanie do rozliczeń amortyzacji zablokowanej za rok 1958 w zakresie ustalonym w § 74 ust. 4.

§ 79. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 stycznia 1959 r. (poz. 67).

Nazwa przedsiębiorstwa

.....

Rozliczenie amortyzacji
za okres od dnia 1.I. do dnia 19 . . r.

Poz.	Treść	Amortyzacja ogółem	Z czego przypada na							
			finansowanie kapitalnych remontów**)			do dyspozycji przedsiębiorstwa	w tym		rachunek amortyzacji scentralizowanej zablokowanej*)	
			własnych	innych przedsiębiorstw	na rezerwę awaryjną		na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny*)	na zakładowy fundusz mieszkaniowy		
1.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1.	Planowana amortyzacja roczna a) w złotych b) w %	100						×	×	
2.	Amortyzacja wygospodarowana od początku roku									
3.	Nadpłaty za rok ubiegły (—)									
4.	Niedopłaty za rok ubiegły (+)									
5.	Amortyzacja przypadająca do odprowadzenia (poz. 2 + 4 — 3)									
6.	Odsetki od nie odprowadzonej w terminie amortyzacji		×	×	×	×	×	×	×	
7.	Razem (poz. 5 + 6)									
8.	Odprowadzono do końca okresu sprawozdawczego									
9.	Różnica (poz. 7 — 8) a) amortyzacja nie dopłacona b) amortyzacja nadpłacona									

Kwoty wymienione w poz. 9a rubryka : : : : : zostały przelane w dniu

Uwagi. Data i podpisy

*) niepotrzebne skreślić.
**) dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw pozostałych.

.....

